

Roudníky

Název obce, jak jej známe dnes má svůj vývoj. Původní název byl Roudník. V této podobě se název vyskytoval již v roce 1361. V roce 1405 se v literatuře setkáme s názvem Rudník (Rudnig). Název je odvozen od přídavného jména roudný, což se vztahuje buď k potoku, nebo kopci. Modlanský potok, který dříve protékal obcí se původně jmenoval Rudník, z důvodu rudou zbarvené vody při horním toku. Tam lze asi spatřovat původ názvu obce. Obec měla původně okrouhlý obrys zástavby. V držení ji měli postupně Petr Skála ze Sulevic, Jakoubek z Vřesovic a jeho potomci, Bohuslav Kaplír, Mikoláš Ota z Miliny, Jindřich z Býnova a další. Rod Nosticů z Trmic pak vládl v Roudníkách od roku 1666 až do roku 1917. Hlavní obživou obyvatel Roudníků bylo zpočátku zemědělství, a to převážně soustředěné při statku Roudníky. Statek propadl roku 1623 konfiskaci a byl připojen k trmickému panství. V roce 1917 prodává poslední dědička rodu Nosticů Marie Antonie, provdaná za Sylvu Tarouccu rozsáhlé polnosti České obchodní společnosti, která převážně financovala rozvoj těžby uhlí.

Z výkazu hospodářské knihy lze vyčíst, že již v roce 1742 byli vyplaceni najatí horníci z Krupky, kteří „lámali“ pro hraběte Nostice uhlí u místního hostince. Nález uhlí postupně změnil charakter obce i její zaměstnanost. Prudká výstavba hlubinných dolů v Roudníkách a blízkém okolí si vyžádala příliv nových pracovních sil, a tím i dovýstavbu obce. V roce 1890 byly na katastru Roudníky dvě cihelny pro zvládnutí bytové výstavby. Zájem o nebezpečnou, ale dobře placenou práci horníka přilákal nové osadníky z nedalekého okolí, ale zejména české obyvatelstvo z vnitrozemí. Roudníky se tím začínají počesťovat. Největší nárůst obyvatel, z důvodu pokrytí zaměstnanosti dolů, byl mezi roky 1843 a 1900, kdy stoupl počet obyvatel z počtu 170 na 736. K vyostření národnostních sporů přispělo rozhodnutí obecního výboru ze dne 24. května 1904, kdy byly zakázány české nápisy na místním hřbitově. Urputný boj svádělo české obyvatelstvo o zřízení české školy. České děti tvořily v roce 1901 70 procent z celkového počtu dětí v německé škole. Zavedením české školy byla ohrožena německá škola, když v ní zůstalo pouze 37 dětí. Při sčítání obyvatel v roce 1930 žilo v Roudníkách 960 obyvatel, a z toho bylo 709 Čechů.

Mezi dobře prosperující české podniky, kromě statku, patřila filiálka Všeobecného konsumního a úsporného spolku, hostinec u Jiřího z Poděbrad, kde měl od roku 1921 místnost Sokol.

Postupným zavíráním hlubinných dolů v Roudníkách začali horníci hledat zaměstnání až v Tuchomyšli na Albertu (Prokop Holý), v Modlanech na Doblhofu (Kateřina), v Chabařovicích na Miladě a v Trmicích na dole Elisabet (5. květen). Mladší generace si pak nacházela zaměstnání jiná. Hornické zaměstnání obyvatel Roudníků bylo později spojeno s doly Palivového kombinátu v Užíně. Vzpomínkou na zašlou slávu hlubinného dolování je část objektů bývalého hlubinného dolu Marie Antonie, který patřil Nosticům a nese název po Marii Antonii Nosticové. V současné době obyvatelé Roudníků dojíždějí za prací mimo obec.

Ing. Stanislav Sochocký